

## [Kr. Johansen.]

serne, var den ærede Ordfører for Venstre jo noget betænkelig ved. Det første, det drejer sig om, er en Bestemmelse, hvorigenem man ønsker at forhindre, at de Mælkekondenseringsfabrikker, som vi har, faar daarlig Mælk. Nu ved jeg ikke, hvor meget de betyder i Øjeblikket, men det er jo muligt, at de i Fremtiden i hvert Fald kan faa nogen, maaske ikke saa ringe en Betydning, men en Betingelse herfor maa det i hvert Fald være, at man sikrer dem det bedste til deres Produktion. Jeg ser ingenlunde nogen Betænkelighed ved at gaa med til de Bestemmelser, her er foreslaaet. Desuden er der Bestemmelser om, at Kommunerne i deres Sundhedsvedtægter kan fastsætte, at den Mælk og Fløde, der indføres til vedkommende Kommune, skal kontrolleres af en Dyrslæge, som Kommunen selv antager, og som er godkendt af Landbrugsministeren. Jeg synes i og for sig, det er en rimelig Bestemmelse. Jeg finder det rimeligt, at Kommunerne, der er saa interesserede i at beskytte deres Befolkning mod daarlige Varer, maa være interesseret i, at det er sundt, hvad der indføres netop af Mælk og Fløde til Forsyning af Kommunens Befolkning, og at de maa have Ret til at træffe en saadan Bestemmelse i deres Sundhedsvedtægter. Jeg anbefaler derfor ogsaa gerne denne Bestemmelse.

Endelig foreslaas det her ligesom i en hel Række andre Forslag, og ligesom det er gennemført i allerede gældende Love, at det bliver Landbrugsministeren, der kommer til at træffe Bestemmelse med Hensyn til Fastsættelse af Bøder, altsaa indenfor en vis Grænse, nemlig 2 000 Kr. De forskellige Organisationer ser meget gerne denne Ordning, og det vil sikkert ogsaa være rigtigt, at vi faar en saa ensartet Ordning som muligt i de forskellige Love. Derfor gaar jeg ogsaa gerne med til at anbefale dette Forslag.

I det hele anbefaler jeg Lovforslaget til en velvillig og helst ikke for lang Udvalgsbehandling og til endelig Vedtagelse her i Tinget. Jeg tror, at man baade af Hensyn til Producenter og af Hensyn til de indenlandske Forbrugere meget godt kan gaa med til at vedtage Lovforslaget ogsaa i den Form, hvori det nu foreligger.

**Frøkjær:** I Modsætning til den ærede sidste Taler, Ordføreren for Socialdemokraterne, tror jeg netop ikke, at man af Hensyn til Producenterne skal vedtage dette Forslag. Jeg nærer stor Betænkelighed ved Lovforslaget, og jeg kan ikke se Nødvendigheden af at vedtage det. I Bemærkningerne til det

Forslag til Lov om Mælkekontrol, vi her behandler, anføres det, at i Henhold til Lov Nr. 109 af 31. Marts 1930 kan Landbrugsministeren efter Indstilling af De danske Mejeriers Fællesorganisation fastsætte Bestemmelser til Fremme af Staldhygiejne og bedre Behandling af Mælken. Jeg mener, at Landbrugsministeren dér har al den Bemyndigelse, han behøver, men det mener Landbrugsministeren nu ikke. Han siger: Jeg har ikke Lovhjemmel til at forbyde, at der leveres Mælk paa Mejerierne,

„som indeholder sygeligt Sekret fra Køer med Lidelser i Yver og Patter, saavel som Mælk, der i Farve, Lugt, Smag og Udseende afviger fra den normale“.

Det er denne Bemyndigelse, som Landbrugsministeren mener, han ikke har efter Loven af 31. Marts 1930, og derfor fremsætter han dette Lovforslag.

Men er det nu virkelig nødvendigt, at der udstedes et saadant Forbud? Har vi ikke allerede et saadant Forbud? Der er jo ingen Leverandør, som maa levere saadan Mælk paa Mejeriet, ikke Tale om. Dersom han er saa uheldig at sende saadan Mælk paa Mejeriet, faar han den uvægerlig tilbage; der er intet Mejeri, som modtager den Slags Mælk, og det kan egentlig være Straf nok for ham, at han faar sin Mælk tilbage, at han ikke ogsaa ved Siden af skal have Bøde. Og hvordan vil Staten egentlig kunne føre Tilsyn med, at den Mælk, der bliver leveret paa Mejerierne, er sund og frisk og god? Staten kan dog ikke faa sin Næse i alle de Mejerispande! Vi hørte jo før, at Venstres ærede Ordfører sagde, at der var 1 400 Andelsmejerier i Danmark, og der bliver jo leveret Tusinder af Spande Mælk hver eneste Dag. Nej, jeg synes ikke, det er rigtigt at vedtage noget, som man ikke virkelig kan føre Tilsyn med bliver overholdt. Man kan ikke føre en effektiv Kontrol med det, og derfor skal vi lade det være. Hvis Staten tror, den kan føre Tilsyn, maa der jo ansættes en Mængde Embedsmænd, Mænd, som skal passe paa, at den Mælk, der bliver leveret paa Mejerierne, er god og sund og frisk. Nej, jeg tror, som Venstres ærede Ordfører sagde, at vi skal blive ved paa den Vej, som vi hidtil har fulgt, at det er det private Initiativ og Producenterne selv, som sørger for, at der bliver leveret ordentlig Mælk paa Mejerierne, for det skal jo nok vise sig, at Producenterne og alle Landbrugere nok ved, hvad der betaler sig bedst, og ved, at det betaler sig bedst at levere den gode Mælk. Jeg tror altsaa, at det er ad Frivillighedens Vej, vi skal fortsætte. Den højtærede Landbrugsminister